

ČESkoslovenská
Socialistická
Republika
(19)

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY
A OBJEVY

POPIS VYNÁLEZU K PATENTU

233733

(11) (B2)

(51) Int. Cl.³
C 09 C 01/36

- (22) Přihlášeno 21 09 82
(21) (PV 6754-82)
(32) (31)(33) Právo přednosti od 23 09 81
(P 31 37 809.9)
Německá spolková republika
(40) Zveřejněno 17 07 84
(45) Vydané 15 08 86

(72) Autor vynálezu BERNHARD HORST dr., SCHWARZENBERG (Rakousko)
(73) Majitel patentu MERCK PATENT GESELLSCHAFT MIT BESCHRÄNKTER HAFTUNG, DARMSTADT (NSR)

(54) Perleťově lesklé pigmenty a způsob jejich výroby

Perleťově lesklé pigmenty na bázi slídových destiček potažených kysličníkem titaničitým, které mají krycí vrstvu kysličníku chromititého, přičemž vrstva kysličníku chromititého obsahuje alespon 0,05 molu fosforečnanových iontů, vztaženo na 1 mol chromité sloučeniny ve vrstvě.

Způsob výroby perleťově lesklých pigmentů se zelenou práškovou barvou spočívající v potažení slídového pigmentu s vrstvou kysličníku titaničititého další krycí vrstvou hydroxidu chromititého a v úpravě pigmentů po potažení hydroxidem chromitým vodným roztokem, který obsahuje alespon 0,05 molu fosforečnanových iontů, vztaženo na 1 mol chromité sloučeniny ve vrstvě.

Vynález se týká perleťově lesklých pigmentů na bázi slídových destiček potažených kysličníkem titaničitým, které mají krycí vrstvu kysličníku chromitného a způsobu jejich výroby.

Tyto pigmenty jsou známé např. z německého patentu č. 1 467 468. K přípravě těchto pigmentů se opatří slídové destičky potažené kysličníkem kovu krycí vrstvou hydroxidu chromitného, která se při sušení a kalcinaci pigmentu převede na vrstvu kysličníku chromitného.

Aby se získal pigment s optimálním perleťovým leskem, je zapotřebí, aby měly primární částice tvořící vrstvu velikost pod 10 nm, protože při větších částicích nastává rozptyl vzniklého světla, což je na újmu interferenčnímu účinku ovlivňujícímu perleťový lesk. Zatím co se může nanášení vrstvy hydroxidu chromitného řídit tak, aby se na podložce vysrážela poměrně tlustá hladká hydroxidová vrstva, dosud se nepodařilo vyrobít při kalcinaci uzavřenou vrstvu kysličníku chromitného. Většinou vzniknou při kalcinaci tepelným smrštěním při přeměně hydroxidu na kysličník trhlinovité zrnité povlaky, kterými se lesk připravku značně zhorší. V trhlinovité a hrubozrnnité vrstvě kysličníku chromitného nemohou také nastat žádné interferenční jevy, takže barvící vrstva kysličníku chromitného základní pigmentové destičky spíše poškodí.

Dosud nebylo možné nanést kysličník chromitý na perleťově lesklé pigmenty v množství potřebném pro intenzivní zelené zbarvení v uzavřené vrstvě a potřebné jemnosti, aby se získaly vysoce lesklé pigmenty s žádanými interferenčními účinky.

Proto je úkolem nalézt způsob, podle kterého by se mohly potáhnout také perleťově lesklé pigmenty vrstvou kysličníku chromitného v dostatečné tloušťce, aniž by se nepříznivě ovlivnil lesk a interferenční účinky.

Tento úkol byl vyřešen předloženým vynálezem. Bylo zejména zjištěno, že se vrstva hydroxidu chromitného, která je před žíháním pokryta fosforečnanovými ionty, zahustí při kalcinaci na stejnomořný transparentní povlak, čímž vzniknou perleťově lesklé pigmenty se zelenou práškovou barvou a velmi dobrým leskem. Neočekávaně se docílí tento účinek již s poměrně malým množstvím fosforečnanu.

Předmětem vynálezu jsou proto perleťově lesklé pigmenty na bázi slídových destiček potažených kysličníkem titaničitým, které mají krycí vrstvu kysličníku chromitného, vyznačující se tím, že vrstva kysličníku chromitného obsahuje alespoň 0,05 molu fosforečnanových iontů, vztaženo na 1 mol chromité sloučeniny ve vrstvě.

Předmětem vynálezu je tehdy způsob výroby perleťově lesklých pigmentů se zelenou práškovou barvou potažením slídového pigmentu s vrstvou kysličníku titaničitého další krycí vrstvou hydroxidu chromitného a kalcinací tekto získaného pigmentu, který se vyznačuje tím, že se pigment po potažení hydroxidem chromitným uvede do styku s vodním roztokem, který obsahuje alespoň 0,05 molu fosforečnanových iontů, vztaženo na 1 mol chromité sloučeniny ve vrstvě.

S výhodou obsahuje roztok alespoň 0,1 molu fosforečnanových iontů na mol chromité sloučeniny.

Výhoda pigmentu podle vynálezu spočívá v tom, že se mohou nanést téměř libovolně tlusté vrstvy kysličníku chromitného, aniž by se podstatně snížil lesk. Naopak značně přispívá vrstva kysličníku chromitného na základě své hladké jednotné struktury a malé velikosti částic podle tloušťky vrstvy k vytvoření interferenční barvy, přičemž platí optické zákony pro interferenci v tenké vrstvě a přičemž vlastní barva kysličníku chromitného působí jako další filtr.

Na základě vlastní barvy vrstvy kysličníku chromitného mají perleťové lesklé pigmenty podle vynálezu zelenou práškovou barvu, zatím co se interferenční barva vytváří z celkové tloušťky vrstvy kysličníku kovu a vrstvy kysličníku chromitného. Výběrem základního pigmentu a tloušťky vrstvy kysličníku chromitného se může proto libovolně regulovat jak žádána interferenční barva, tak také barevná sytost zelené práškové barvy.

Jako základní pigment může sloužit každý slídový pigment potažený kysličníkem kovu. S výhodou se však použije slídový pigment potažený kysličníkem titaničitým. U slídových šupinatých pigmentů použitých jako základní pigmenty jde zpravidla o slídové šupiny o průměru 5 až 200 μm , které jsou potaženy vrstvou kysličníku kovu. Jako povlak kysličníku kovu se použije pro výhodný index lomu hlavně kysličník titaničitý nebo jeho aquáty a/nebo kysličník zirkoničitý nebo jeho aquáty. Společně s těmito kysličníky kovů nebo střídavě se však mohou také použít jiné bezbarvé nebo případně také barevné kysličníky kovů, jako např. SnO_2 , Al_2O_3 nebo Fe_2O_3 .

Obzvláště často používaným pigmentem je např. slídový šupinatý pigment, u kterého jsou slídové šupiny o průměru 5 až 50 μm a tloušťky 0,5 μm stejněměrně potaženy případně hydrtovanou vrstvou kysličníku titaničitého, přičemž slídový povrch nese TiO_2^- vrstvu v množství 50 až 500 mg TiO_2/m^2 . Tyto perleťové lesklé pigmenty mají podle tloušťky vrstvy vysráženého kysličníku kovu různé interferenční barvy.

Zpravidla se jedná o produkty, které se kalcinují při vyšších teplotách 600 až 1 000 °C. Všechny tyto pigmenty jsou známé a např. jsou popsány v německých patentech č. 14 67 468, 19 59 998 a 20 09 566 a německých vyložených spisech č. 20 60 850, 21 06 613, 22 14 545, 22 15 191, 22 44 298, 23 13 331, 23 13 332, 24 29 762, 25 22 572, 25 22 573 a 26 28 353.

Potažením základního pigmentu kysličníkem chromitým se posune interferenční barva základního pigmentu do rozmezí, které odpovídá větší optické tloušťce vrstvy. Tím vzniknou obzvláště při použití základních pigmentů s modrou, zelenou nebo stříbrnou lesklou barvou zvláště přívabné smíšené barvy. Zásadně jsou však vhodné pro nanášení vrstvy způsobem podle vynálezu také základní pigmenty se žlutou nebo červenou interferenční barvou a získají se přípravky, které se mohou použít pro obzvláště kosmetické účely.

Potažení základních pigmentů hydroxidem chromitým se provádí známým způsobem. Protože jsou stabilní vodné roztoky chromitých solí silně kyselé, může se postupovat buď tak, že se suspenze základního pigmentu v silně kyselém roztoku chromité soli pomalu neutralizuje, přičemž se při tom vytvořený hydroxid chromitý vysráží na pigmentové šupiny, nebo se nechá k vodné suspenzi základního pigmentu současně přítéci roztok chromité soli a zásady, takže v suspenzi se udržuje hodnota pH vhodná k vysrážení hydroxidu chromititého. Hodnota pH je při srážení ned 3, s výhodou v rozmezí 4,5 až 9. K nastavení hodnoty pH se může použít každá zásada. Např. je možné uvést amoniak (v roztoku nebo plynný), louh sodný nebo louh draselný. Výhodně se použije amoniakální roztok.

K vysrážení se může v principu použít každý roztok obsahující chromité ionty, přičemž se tím také rozumí hydrolyzovatelné komplexy chromitých iontů, jako např. aminový komplex. S výhodou se použije roztok chloridu chromitného nebo kamence chromitného.

Roztok obsahující chromité ionty se však může také vyrobit v suspenzi základního pigmentu tak, že se roztok obsahující chromové ionty redukuje vhodným redukčním činidlem, jako např. hydrazinem. Např. se mohou roztoky dvojchromanu draselného a hydrazin-sulfátu dávkovat k suspenzi buď současně tak, že je v reakční nádobě stále mírný přebytek redukčního činidla, nebo může být chroman nebo hydrazin-sulfát v suspenzi a druhá složka se přidává.

Podle způsobu srážení se nařídí rychlosť srážení tak, aby ke každému časovému okamžiku nanášení vrstvy vzniklo jen tolik hydroxidu chromitného, kolik se může usadit na pigmentovém povrchu, aniž by vznikly v roztoku další zárodky.

Srážení hydroxidu chromitného se může provádět při každé teplotě mezi teplotou tuhnutí a varu suspenze. Ukázalo se však, že při poměrně nízkých teplotách mohou nastat vedlejší srážení. Je proto výhodné pracovat při zvýšené teplotě, např. 50 až 100 °C, obzvláště 60 až 90 °C. Avšak také při jiné teplotě se zpravidla dosáhne kvalitativně dobrého vysrážení.

Po vysrážení žádaného množství hydroxidu chromitného se ještě míchá asi půl hodiny, s výhodou při zvýšené teplotě asi 70 °C a potom se nechá pomalu přítéci roztok obsahující fosforečnanové ionty. Pro úplný průběh reakce s vrstvou hydroxidu chromitného se potom ještě nějakou dobu, např. asi půl až hodinu, míchá při zvýšené teplotě.

Pro dodání fosforečnanových iontů je vhodná jak kyselina orthofosforečná, tak také její primární, sekundární a terciérní soli a také polymerní fosforečnan. Předpokladem je pouze, aby se mohly vnést ve vodném roztoku do suspenze základního pigmentu poteženého hydroxidem chromitným. Kromě kyseliny fosforečné je např. vhodný KH_2PO_4 , $\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 12 \text{H}_2\text{O}$, $\text{Na}_3\text{PO}_4 \cdot 12 \text{H}_2\text{O}$, $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7 \cdot 7 \text{H}_2\text{O}$ a $(\text{NaPO}_3)_x$. Nezávisle na druhu materiálu obsahujícího fosforečnanové ionty se získají prakticky stejné výsledky.

Množství přidávaných fosforečnanových iontů se řídí podle množství vysráženého hydroxidu chromitného. Ukázalo se však, že je již vhodné velice nepatrné množství fosforečnanu, které ovlivní žádané zlepšení lesku pigmentu. Již při množství 0,1 % fosforečnanu, vztaženo na potřebné stochiometrické množství k vytvoření CrPO_4 , se docílí velice značného zlepšení. Asi při 0,5 % fosforečnanu se docílí již úplného účinku. Dalším zvyšováním množství fosforečnanu se nemohou leskové vlastnosti pigmentu dále zlepšovat, jinak se však neprojeví žádný negativní vliv většího množství fosforečnanu. Může se přidat až 100 % stochiometrického množství a také i více, aniž by se negativně ovlivnily leskové vlastnosti přípravku. Při velice vysokých množstvích fosforečnanu nemůže být přirozeně celkové množství fosforečnanu pojmuto do vrstvy. V každém případě by měla vrstva obsahovat alespoň 0,05 % fosforečnanu, s výhodou alespoň 0,1 %.

Po potežení základního pigmentu hydroxidem chromitným a po úpravě fosforečnanovými ionty způsobem podle vynálezu se získají pigmenty obvyklým způsobem. Zpravidla se odfiltruje, promyjí a suší a žíhají. Při žíhání, které se provádí při teplotě 600 až 1 000 °C, s výhodou 700 až 900 °C, se vrstva hydroxidu chromitného odvodní a přemění na Cr_2O_3 . Při této kalcinaci, která se obvykle provádí půl až hodinu, se ukáže, že pigmenty podle vynálezu mají vrstvu bez trhlin s velice dobrým leskem. Obzvláště se projevují výhody způsobu podle vynálezu u tekových pigmentů, které nesou poměrně silnou vrstvu kysličníku chromitného, protože u těchto je nebezpečí tvorby trhlin obzvláště veliké a tyto se nemohly prakticky připravit podle známých způsobů s uspokojivým leskem. Poprvé se mohou způsobem podle vynálezu připravit také pigmenty potežené vrstvou kysličníku chromitného s dobrým leskem, které mohou obsahovat např. alespoň až 60 % Cr_2O_3 . Pigmenty podle vynálezu by měly mít v každém případě hmotnostní obsah alespoň 5 % Cr_2O_3 .

Pigmenty podle vynálezu se mohou použít jako dosud známé pigmenty, také např. jako přísady k plastickým hmotám, barvám a lakům, obzvláště však také v kosmetice. Při tom se přidávají nové perleťově lesklé pigmenty zpravidla v množství hmotnostně 0,1 až 80 %. Obvyklé formy přípravků jsou např. pudry, masti a mastné tyčinky, např. oční stíny, oční práškovité stíny, kapalné přípravky pro oční stíny a oční linky, make-up v tyčinkovité formě, make-up v pudrovité formě, make-up ve formě emulze, make-up ve formě mastného gelu, ochranné emulze před světlem a opalovací emulze, pěnové koncentráty do lázně s barevným leskem a lotiony k osetřování vlasů. Perleťově lesklé pigmenty podle vynálezu se při tom vyznačují intenzívě zelenou práškovou barvou a vynikajícím leskem.

V následujících příkladech bude popsána příprava některých perleťově lesklých pigmentů podle vynálezu. Se stejně dobrým úspěchem se mohou potáhnout místo při tom použitých základních pigmentů také jiné základní pigmenty a rovněž jsou možné jiné variace pracovních podmínek podle předešlého popisu. Díly a procenta jsou minuty hmotnostně, pokud není uvedeno jinak.

Příklad 1

K suspenzi 100 g TiO_2 -slídového pigmentu s modrou interferenční barvou (velikost destiček 10 až 60 μm , 50 % slidy, 50 % TiO_2) ve 2 l vody se nechá pomalu přítéci při 70 °C během 2 hodin roztok 175 g $KCr/SO_4^{1/2} \cdot 12 H_2O$ v 0,6 l vody. Současným přidávkováním 5% NH_3 -roztoku se udržuje hodnota pH suspenze konstantní při 6. Asi po půlhodinovém míchání se přidá během 15 minut roztok 5 g $Na_2HPO_4 \cdot 12 H_2O$ ve 100 ml vody a míchá se ještě 1 hodinu při 70 °C. Potom se filtruje, promyje se vodou, suší se při 120 °C a žíhá se 30 minut při 840 °C.

Ke zhodnocení lesku se vpracuje pigment jako 2% suspenze do laku nitrocelulóza-skrylová pryskyřice a vytáhne se na kartě na fólii o tloušťce mokrého filmu 500 μm a po usušení filmu se zhodnotí. Přitom ukazuje pigment vyrobený podle příkladu výraznou zelenou interferenční barvu a jiskrný zelený lesk.

Pigment vyrobený stejným způsobem, který však nebyl potažen fosforečnanem, ukazuje nižší lesk, přičemž vrstva kysličníku chromititého stříží přispívá k vytvoření interferenční barvy.

Příklad 2 až g

K suspenzi 10 kg TiO_2 -slídového pigmentu s modrou interferenční barvou (velikost destiček 10 až 60 μm , 49 % slidy, 51 % TiO_2) ve 200 l vody se pomalu přidá (rychlosť přitékání 20 l/h) při 75 °C roztok 17,5 kg $KCr/SO_4^{1/2} \cdot 12 H_2O$ v 80 l vody, přičemž se udržuje současným přidávkováním 5% NH_3 -roztoku hodnota pH na 6. Během nanášení vrstvy hydroxidu chromititého se odebírájí po různé době alikvotní části suspenze a oddělí se, avšak zpracují se stejným způsobem. Ke každému vzorku se přidá 0,5 g $Na_2HPO_4 \cdot 12 H_2O$ /g základního pigmentu ve vzorku, po půlhodinovém míchání se odfiltruje, promyje se a suší a žíhá se 30 minut při 880 °C. Při tom se získají následující pigmenty:

Vzorek č.

Vrstva kysličníku chromititého
/g Cr_2O_3 /g základního pigmentu/

2 a	0,168
2 b	0,192
2 c	0,222
2 d	0,231
2 e	0,242
2 f	0,247
2 g	0,266

Při zhodnocení získaných pigmentů podle metody uvedené v příkladu 1 se ukáže, že všechny pigmenty mají dobrý lesk a vysokou barevnost, a se stoupajícím množstvím kysličníku chromititého se posunuje interferenční barva směrem ke žluté, jak to odpovídá vývoji opticky silných vrstev.

Příklad 3 až i

Podle příkladu 1 se připraví pigmenty, přičemž se však použijí na rozdíl od příkladu 1 rozdílná množství $Na_2HPO_4 \cdot 12 H_2O$ pro další úpravu. V následující tabulce je udáno množství fosforečnanu, které se použije pro jednotlivé pigmenty, v procentu množství nezbytného ke stechiometrické reakci na $CrPO_4$.

Vzorek č.	Množství fosforečnanu
3 a	0
3 b	0,01 %
3 c	0,1 %
3 d	0,5 %
3 e	1,0 %
3 f	2,0 %
3 g	4,0 %
3 h	10,0 %
3 i	100,0 %

Podle zhodnocení pigmentů podle metody uvedené v příkladu 1 se zjistí, že s 0,1 % fosforečnanu je již lesk a barva pigmentu příznivě ovlivněna a s 0,5 % fosforečnanu se dosáhne žádaného zeleného tónu a dobrého lesku a s větším množstvím fosforečnanu se již nezíská žádné delší zlepšení.

Příklad 4 až e

Podle příkladu 1 se připraví pigmenty, přičemž všek na rozdíl od příkladu 1 se použijí k delší úpravě fosforečnanem látky obsahující fosforečnanové ionty a uvedené v následující tabulce v množství odpovídajícím 66 % stechiometrického množství.

Vzorek č.	fosforečnanová sloučenina
4 a	H_3PO_4
4 b	KH_2PO_4
4 c	$Na_3PO_4 \cdot 12 H_2O$
4 d	$Na/PO_3/x$
4 e	$Na_4P_2O_7 \cdot 10 H_2O$

Při zhodnocení pigmentů podle metody uvedené v příkladu 1 se zjistí, že pigmenty mají nezávisle na druhu použitých fosforečnanových sloučenin dobrý lesk a výraznou barvu.

PŘEDMĚT VÝNÁLEZU

1. Perletově lesklé pigmenty na bázi slídových destiček potažených kysličníkem titaničitým, které mají krycí vrstvu kysličníku chromitného, vyznačené tím, že vrstva kysličníku chromitného obsahuje alespoň 0,05 molu fosforečnanových iontů, vztaženo na 1 mol chromité sloučeniny ve vrstvě.

2. Perletově lesklé pigmenty podle bodu 1, vyznačené tím, že obsah fosforečnanových iontů ve vrstvě kysličníku chromitného je alespoň 0,1 molu, vztaženo na 1 mol chromité sloučeniny ve vrstvě.

3. Způsob výroby perletově lesklých pigmentů se zelenou práškovou barvou potezením slídového pigmentu s vrstvou kysličníku titaničitého další krycí vrstvou hydroxidu chromitného a kelcinací této získaného pigmentu, vyznačený tím, že se pigment po potezení hydroxi-

dem chromitým uvede do styku s vodným roztokem, ktery obsehuje alespon 0,05 molu fosforečnosnových iontů, vzteženo ne 1 mol chromité sloučeniny ve vrstvě.

4. Způsob podle bodu 4, vyznačený tím, že roztok obsehuje alespon 0,1 molu fosforečnosnových iontů ne mol chromité sloučeniny.